

ת"פ 41150/10/20 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בפתח תקווה
תפ"ע 41150-10-20 ישראל נ' פלונית

כבוד השופט דרור קלייטמן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
באמצעות ב"כ עו"ד ליטל שירי = פרקליטות מחוז מרכז	
נגד	
פלונית	הנאשמת
באמצעות ב"כ עו"ד יעקב שקלאר ועו"ד מתן טביבי	

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהכרעת דין מנומקת לאחר שמיעת הוכחות בביצוע שלושה אישומים של מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14 (ריבוי עבירות), עבירה על פי סעיף 348(א) בנסיבותיו של סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן בעבירה של הטרדה מינית על פי סעיף 3(א)(6)(א) סיפא יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1988.
2. על פי המתואר באישום הראשון בכתב האישום, א.א הינה קטינה ילידת 2008 (להלן: "הקטינה"). ב.ב. (קטינה ילידת שנת 2008) הינה ביתה של הנאשמת וחברתה של הקטינה. הנאשמת והקטינה הכירו דרך החברות בין הקטינה לב.ב. החל מחודש מאי 2020, נהגה הקטינה להגיע פעמים רבות לביתה של הנאשמת וזאת על מנת להיפגש עם חברתה ב.ב.
3. בין החודשים מאי לאוקטובר 2020, במועדים שונים ורבים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הורתה הנאשמת לקטינה להגיע למקומות שונים בבית, שם שהתה עמה הנאשמת ביחידות. עת שהו ביחידות, נהגה הנאשמת ללטף ולהריח את גופה של הקטינה. כמו כן, נהגה הנאשמת לקבוע עם הקטינה בגן במועדים שונים, שם שהו ביחידות.

4. כמו כן, במשך מספר חודשים בין החודשים מאי לאוקטובר 2020, התכתבה הנאשמת עם הקטינה באמצעות תוכנת ה"וואטסאפ" במשך שעות רבות, בכל שעות היממה, בין היתר על האהבה שלה כלפי הקטינה והגעגועים אליה, בין היתר כתבה הנאשמת לקטינה את הדברים הבאים:

- ביום 28.9.20: "בוקר טוב יפה שלי, אני שוכבת במיטה וחושבת עלייך ואת ממש פה במרחק נגיעה... אני מוכרה (הטעות במקור) לנוכחות שלך פה. רוצה לחיות בכל רגע נתון כשאת בסביבה שאוכל להביט בך לשמור עלייך לשמוע אותך כשרע לך, פשוט לאהוב אותך... הלבד שלנו כבר לא באמת לבד כמו שהיה ספונטני ובלי פחד. אבל עדיין היכולת להגניב חיבוק נשיקה להגניב ליטוף שווה את זה. מחכה ליום הזה שנוכל לשקוע אחת בשנייה בלי לחשוב ובלי פחד פשוט להיות ביחד כמו שאנחנו יודעות. אני כל כך אוהבת אותך. הלב שלי בידיים שלך אוהבת אותך בכל ליבי גופי ונשמתי... אני שלך".

- ביום 26.9.20: "בוקר טוב מלאך שלי, מתגעגעת אלייך כל כך. מהרגע שאני קמה הם סביבי ולא נותנים לי מנוחה. מתי אראה אותך מתי אנשום אותך מתי אביט בך מתי הזמן יעמוד מלכת ונוכל להיות ביחד בשתיקה בלי הפרעה מהסביבה.. אולי היום בערב יזדמן לנו להיפגש... אולי.. כל יום המצב הזה של סימן השאלה אולי היום אראה אותך עוזרת לי לשמור על שפיות.. תקווה תמיד תהיה לפחות זה מה שנשאר לקוות שאראה ואהיה איתך אני מאוהבת בך נסיכה שלי"

5. בסוף כל יום הורתה הנאשמת לקטינה למחוק את ההתכתבויות ביניהן. ביום 26.9.20, במהלך ההתכתבות בין הנאשמת לקטינה, שאלה הנאשמת את הקטינה אם היא נוהגת לגעת בעצמה, וסיפרה לה על הדרכים לענג את עצמה, בין היתר עם ויברטור. כמו כן, פעמים רבות כעסה הנאשמת על הקטינה על כך שנפגשה עם חברות אחרות או שלא נתנה לה לדעתה די תשומת לב, האשימה את הקטינה במצבי הרוח שלה, ואף איימה עליה כי אם לא תעשה כרצונה היא תורה ל-ב.ב שתחדל מלהיות חברה שלה.

6. על פי המתואר באישום השני בכתב האישום, ביום 6.10.20 בשעות הבוקר, עת שהתה הקטינה בסלון ביתה של הנאשמת בקומה הראשונה, שלחה הנאשמת הודעה לקטינה בה הורתה לה לומר ל-ב.ב כי היא עולה לשירותים בקומה השנייה של הבית, ובמקום להיכנס לשירותים הורתה לה הנאשמת להיכנס לחדר אחר בבית, שם המתינה לה הנאשמת. הקטינה עשתה כדברי הנאשמת, ונכנסה לחדר. הנאשמת סגרה את דלת החדר, דחפה את הקטינה לקיר, אחזה בכתפיה ונישקה אותה על שפתיה ממושכות תוך שהכניסה את לשונה לפיה של הקטינה. בו בעת, ליטפה הנאשמת את הקטינה מתחת לחולצתה בגבה, בעצם הזנב

ומתחת לחולצתה. בהמשך למתואר, ביקשה הנאשמת מהקטינה שינשקו אחת את השנייה על מנת לבדוק מי מנשקת טוב יותר, והקטינה עשתה כדברה. בהמשך, חיבקה הנאשמת את הקטינה, ואמרה לה כי היא אוהבת אותה ואת גופה. לאחר מכן, התיישבה הקטינה על המיטה בחדר. הנאשמת נשכבה לצידה של הקטינה ומשכה אותה קרוב אליה. הנאשמת ליטפה את הקטינה בישבנה, מעל ומתחת למכנסיה ותחתוניה, נישקה אותה בפיה, והריחה את גופה.

7. על פי המתואר באישום השלישי בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתחילת חודש ספטמבר 2020, שהתה הקטינה בסלון הבית ושכבה על הספה. הנאשמת ניגשה אל הקטינה, נשכבה לידה על הספה כשפניה מופנות אחת אל השנייה, קרבה את גופה ואת פניה אל גופה ופניה של הקטינה, שילבה את רגליהן אחת בשנייה ונישקה את הקטינה ממושכות על פיה תוך שהכניסה את לשונה לפיה של הקטינה. בהמשך, ליטפה הנאשמת את גופה של הקטינה בעצם הברית, ברגליים באגן ובגב התחתון, הכניסה ידה למכנסיה של הקטינה ולחצה על איבר מינה עם אצבעה מעל התחתונים של הקטינה.

8. בהכרעת הדין נקבע כי "המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמתה של הנאשמת בכלל האישומים שיוחסו לה, מלבד המעשה המתואר באישום השלישי, בסיפא של סעיף 2 לעובדות ומתואר כדלקמן: "הכניסה את ידה למכנסיה של הקטינה ולחצה על איבר מינה עם אצבעה מעל התחתונים של הקטינה".

9. לאחר שהוקראה הכרעת הדין, נקבע מועד לטיעונים לעונש והנאשמת הופנתה לביצוע הערכת מסוכנות ונתבקש תסקיר נפגעת עבירה.

הערכת מסוכנות מינית

10. בעניינה של הנאשמת הוגשה הערכת מסוכנות מינית. מעריכת המסוכנות קבעה כי לא ניתן לשלול משיכה מינית ב-סקסואלית, כלפיה הנאשמת לא מגלה תובנה. הנאשמת שוללת כוונה מינית במעשיה ולא מגלה אמפתיה לקורבן. יחד עם זאת, ההערכה היא כי קיים מורא מפני החוק וקיימת תחושת בושה בעקבות ההליך הפלילי. בשקלול כל הגורמים נקבע כי מסוכנותה המינית של הנאשמת נמוכה לטווח הארוך, אך אם תיצור קשר משמעותי במסגרות שונות עם ילדות/נערות, מסוכנות זו עשויה להיות נמוכה - בינונית.

הראיות והטיעונים לעונש

תסקיר קרבן עבירה

11. ביום 27.6.22 הוגש תסקיר קורבן עבירה בעניינה של הקטינה. בתסקיר פורטו בהרחבה השלכות מעשיה של הנאשמת על מצבה הנפשי של הקטינה והנזק שנגרם לה ולמשפחתה בגינם. ניכר כי דרכה להחלמה ושיקום הינה ארוכה. הודגש כי פגיעה מינית בילדות עלולה להיות אחד האירועים הטראומטיים ביותר בחיי האדם ובעלת השלכות פסיכולוגיות עמוקות. כיום הקטינה מבינה את הפגיעה אשר עברה, מתקשה לזהות בין אויב לאוהב, לסמוך על מבוגרים, ליצור קשרים חברתיים, סובלת מקשיים בשינה וערכה שינויים במראה ושינתה את שמה - "כאילו רצתה להמציא את עצמה מחדש". הוריה תיארו כי דבר חשיפת האירוע בעיר בה הם גרים קיבל פומבי וחרושת השמועות גרמה להאשמות קשות כלפי משפחתם. הקטינה תיארה את רצונה להעיד בבית המשפט והוריה הביעו את רצונם כי הנאשמת תרצה מאסר ממושך בפועל.

ראיות נוספות לעונש

12. מטעם התביעה העידה אמה של הקטינה. תיארה את הנזקים שהקטינה חוותה כתוצאה ממעשיה של הנאשמת וכן תיארה בכאב כי הקטינה נרתעת ממגע פיזי ומתקשה לתת אמון במבוגרים. בחקירתה הנגדית, השיבה לשאלות הסנגור והעידה כי הקטינה נזקקה לטיפול רק לאחר שנפגעה מינית.

13. מטעם ההגנה, אמה של הנאשמת. העידה כי הנאשמת הינה אם לשלושה ילדים אשר נגרם להם סבל כתוצאה מההליך הפלילי. הנאשמת מטפלת בילדיה במסירות וביקשה להתחשב בדבריה בעת גזירת הדין.

14. בנוסף, העידה מטעם ההגנה אחות הנאשמת. העידה כי הנאשמת בעלת נתינה המסייעת לנזקקים אף על חשבון צרכיה האישיים. סבורה כי תפקידו של בית המשפט לסייע בהליך שיקום וביקשה להתחשב כי בעובדה שהנאשמת הינה אם לשלושה ילדים המצויים בתחילת חייהם.

טיעוני הצדדים

15. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל שירי, טענה כי עבירות מין נתפסות כחמורות מאחר והפוגע משול לרוצח נפשו של הקטין. מעשים אלו יש לעקור מן השורש ולהרתיע נאשמים פוטנציאליים על ידי ענישה מרתיעה. הקו המנחה הוא לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם. הנאשמת במעשיה פגעה פגיעה משמעותית וקשה בערכים יסודיים ומהותיים של הקטינה כמו שלומה, שלמות גופה, צנעת הפרט ובאוטונומיה שלה על גופה. מידת הפגיעה בערכים אלו היא גבוהה נוכח העובדה שהנאשמת ניצלה את היחסים הקרובים ואת האמון שרכשה לה הקטינה. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה כי מעשיה המיניים של הנאשמת מגוונים וחמורים וטענה כי הנאשמת פעלה בצורה מתוכננת ומניפולטיבית. הפנתה לחובת העונש

המזערי הקבוע בחוק לפיה לא יפחת העונש מרבע העונש המרבי. באשר לנזק, הפנתה לתסקיר קורבן העבירה וציינה כי מדובר בתסקיר קשה המתאר פגיעה רב מערכתית בחייה של הקטינה. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה כי אמנם הנאשמת הינה אם לילדים אך יש לתת העדפה לאינטרס הציבורי והוסיפה כי לא מדובר באם יחידנית. הנאשמת נעדרת עבר פלילי אך נמנעה מלקיחת אחריות ונעדרת כל תובנה למעשיה. ביקשה לתת משקל להכפשת הקטינה במהלך ניהול ההליך ולהתנהלות הבוטה במיוחד. עתרה למתחם ענישה הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר וביקשה למקם את עונשה ברף העליון של המתחם. בנוסף, עתרה לגזור פיצוי גבוה שלא יפחת מעשרות אלפי שקלים לנוכח מכלול הפגיעות מהן סובלת הקטינה.

16. ב"כ הנאשמת, עו"ד יעקב שקלאר, טען כי הנאשמת הינה אישה נורמטיבית מן היישוב, טובת לב, נדיבה, אהובה על הבריות שהתחנכה על ערכים ומוסר. הנאשמת מגדלת את ילדיה למופת ומחנכת דורות של תלמידים באהבה ובנתינה. טען כי הפסיקה עליה נתמכה המאשימה לא רלוונטית לענייננו והדגיש את ההבדל המגדרי בין גבר לאישה העומדים לדין. הנאשמת זוכתה ממגע באיבר מין וטען כי כל מעשיה הסתכמו בביטויי אהבה ורצון להציל הקטינה ממצבה הנפשי. הקשר השתבש מבחינה רגשית והפך לאובססיבי אך לא מיני. לא היה ניצול אלא מערכת יחסית של הכלה ואהבה. העבירות הינן ברף התחתון והמעשים לא נעשו לצורך סיפוק מיני, אין אכזריות או אלימות ולא נגרם לנזק. על רקע אישיותה המיוחדת הקטינה החלה בטיפול ללא קשר לנאשמת. הגיש פסיקה לבית המשפט וביקש לתת עדיפות להליך השיקומי. טען כי כתוצאה מההליך הפלילי הנאשמת נפרדה מבן זוגה, פוטרה מעבודתה ושקעה בדיכאון. ביקש להתחשב בהערכת המסוכנות בעניינה של הנאשמת וטען כי לא מדובר בעבריינית מין. עתר להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל וביקש להסתפק במאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות כדי לאפשר שיקום והוסיף כי יש להימנע מהטלת פיצוי. ביום 5.7.22 השלים טיעונו בכך שהגיש לבית המשפט תוספת אסמכתא מפסיקת בית המשפט העליון באשר להבחנה בין עונשן של נשים לעומת עונשם של עבריינים ממין זכר.

17. הנאשמת ניצלה את זכות המילה האחרונה וביקשה מבית המשפט להתחשב בהיותה אם המגדלת שלושה ילדים. תיארה כי ילדיה נתקלים בקשיים כתוצאה מההליך הפלילי, והם הסיבה שלא שמה קץ לחייה.

דין והכרעה

מתחם העונש

18. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת הם שמירה על שלמות גופה ושלוות נפשה של

הקטינה. כך גם שמירה על יכולתה של הקטינה לתת אמון בסובבים אותה, ובייחוד במבוגרים שהינם בעלי סמכות כלפיה.

19. החברה מחויבת באחריות מוגברת בשמירה על קטינים מפני פגיעה מינית. כפי שיפורט להלן בנוגע לנזקים שנגרמו לקטינה, הרי שככלל פגיעה מינית בקטינים הינה פגיעה חמורה שמשמעויותיה אינן גופניות בלבד, אלא מתבטאות בנפש הקטין ועלולות ללוות אותו לאורך חייו ולהשפיע על התנהלותו במישורים רבים של החיים. חובה יתרה היא הגנת הקטין מפני הקרובים אליו ובייחוד כאלו שהם בעלי סמכות כלפיו. כאשר הפגיעה נעשית על ידי בעלת סמכות, כמורה, במקרה שבפנינו, הרי שהפגיעה עלולה להתבטא אף בקושי לתת אמון בבני אדם.

20. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בכך שמדובר בעבירה מתמשכת וכזו שנבנתה בתכנון ותוך שימוש במניפולציות רגשיות באופן חוזר ונשנה, מבלי לבחול בכל דרך אפשרית להפעלת לחץ רגשי על הקטינה. מאחר והכרעת הדין מפורטת ביותר, אין כאן המקום ולחזור ולתאר את עשרות אלפי ההודעות שנשלחו על ידי הנאשמת לקטינה לאורך כל שעות היממה והדרך בה הפעילה את לחציה על הקטינה בין אם באיום בניתוק קשר, בהפרדתה מחברתה הטובה ובין אם בהטלת חיץ בינה לבין הוריה. אין מדובר בעבירה שבוצעה כתוצאה מיצר רגעי אלא פעולה מתוכננת ומתמשכת, תוך ניצול מצבים ואף יצירת מצבים, כמו הזמנה לגן חשוק בשעות הערב. לא ניתן להתייחס אך באופן נקודתי למעשים הפיזיים המתוארים בכתב האישום אלא למכלול מערכת היחסים שנבנתה על ידי הנאשמת וניתן ללמוד עליה באופן מפורט ביותר מההודעות שנשלחו ביניהן, כפי שצוטטו באופן נרחב במסגרת הכרעת הדין. הנאשמת ניצלה אף את העובדה כי הקטינה שיתפה אותה בקשייה, כפי שמתארת הקטינה בדבריה בתסקיר נפגעת העבירה: "כשיתפתי אותה בקשיים שלי, היא הייתה אומרת לי שהיא תעזור לי, היא גרמה לי לסמוך עליה ב100%".

21. הנאשמת ניצלה לרעה את מעמדה כלפי הקטינה בהיותה מורתה, היא אף ניצלה את היותה אמה של חברתה של הקטינה על מנת להשפיע עליה. האמון במורה הוא כפול, הן האמון שניתן על ידי קטינה במורתה והאמון שניתן על ידי הורי הקטינה, הסמוכים כי בתם מצויה בידיים נאמנות בעת שהיא מצויה בביתה של מורתה או בקשר עמה. הניצול מתבטא גם ביחס הגילאים בין הנאשמת, אישה בת 45 לבין קטינה בת 12.

22. באשר לנזק שנגרם לקטינה, התקבל תסקיר נפגעת עבירה בו מתואר הנזק שנגרם לקטינה, לרבות העובדה המתוארת על ידיה, ומגובה במחקרים, כי היא איבדה את יכולת האמון שלה בסובבים אותה, לרבות

בהוריה. מתקשה להבחין בין אוהב לאויב ומתקשה לסמוך על המבוגרים בעולמה. עורכות התסקיר מצביעות על פגיעה פסיכולוגית הדומה לפגיעה שנגרמת לנפגעי שבי. התסקיר מתאר כיצד בעקבות פרסום האירוע, החלה הקטינה לסבול מהצקות חברתיות והחלה אף לפגוע בעצמה בכך שחתכה את גופה. היא תיארה כיצד מחשבות על האירועים מציפות אותה והיא מתקשה להירדם וגם בזמן השינה חווה סיוטים. דימוי הגוף שלה נפגע אף הוא.

23. באשר לפוטנציאל הנזק, מתארות עורכות תסקיר נפגעת העבירה: "פגיעה מינית בילדות עלולה להיות אחד האירועים הטראומטיים ביותר בחיי האדם ובעלת השלכות פסיכולוגיות עמוקות".

24. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנו ב"כ הצדדים לפסיקה רבה. אכן, לצערנו, ישנם גזרי דין רבים מספור הנוגעים לביצוע עבירות מין, לרבות כאלו שנעשו על ידי בגירים בקטינים. הנסיבות שונות ממקרה למקרה, וכאמור, אין להתייחס אך באופן ספציפי לכל מגע פיזי אלא למכלול הפגיעה המתוארת בכתב האישום ולכן לא מצאתי צורך לפרט את הפסיקה הרבה שהוצגה על ידי הצדדים ולהשוותה באופן מפורט לעניין שבפניי. ניתן ללמוד מפסיקה זו אודות המנעד הרחב של ענישה בעבירות מעין אלו ולגזור מתוך מנעד זה את המתחם המתאים לעניין שבפניי.

25. בקובעי את המתחם, התחשבתי בהוראת המחוקק בסעיף 355 לחוק העונשין, ולפיה העונש בעבירה מעין זו בו הורשעה הנאשמת, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (7 שנות מאסר). אולם כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון, תקופת מאסר זו, יכולה להיות כולה או מקצתה על תנאי.

26. **לאחר ששקלתי את כלל השיקולים שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה בעניין שבפניי נע בין 12-36 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש

27. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לקולא, את היותה של הנאשמת נעדרת עבר פלילי, כאשר לא נפתחו נגדה כל תיקים נוספים. הערכת המסוכנות שהוכנה בעניינה קובעת כי רמת המסוכנות המינית ממנה הינה נמוכה לטווח הארוך, אולם באם תיצור קשר משמעותי במסגרות שונות עם ילדות/נערות, מסוכנות זו עלולה לעלות לנמוכה/ בינונית.

28. אין כל ספק, וכפי שתואר על ידי הנאשמת עצמה ובני משפחתה, כי בעונש שיוטל על הנאשמת יש משום פגיעה ממשית בה ובמשפחתה. הנאשמת כיום גרושה ומגדלת שלושה ילדים. כאשר ברור הנזק שייגרם להם

באם יוטל על הנאשמת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. הנאשמת עצמה, כתוצאה מהליך זה, התגרשה מבעלה, פוטרה מעבודתה ולא יכולה הייתה להמשיך במתן שיעורים פרטיים, היא אף סבלה מההשלכות החברתיות של פרסום מעשיה. היא הייתה שרויה במעצר לראשונה בחייה ולאחר מכן במעצר בית ממושך, איסור כניסת קטינים לביתה ואיסור כניסה לעיר שוהם. היא אף נאלצה לעבור דירה.

29. חוק העונשין בסעיף 40 יא (4) ו-(5), קובע כי בכלל הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וכן במאמציו לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בגינה.

30. יש להקדים ולומר את המובן מאליו, זכותה של הנאשמת לנהל הליך הוכחות ולעמוד על חפותה. וודאי שכפי שנקבע בהכרעת הדין, כאשר בעקבות הליך זה זוכתה הנאשמת מביצוע אחד המעשים שיוחסו לה.

31. אולם, בעניין שבפני לא ניתן להתעלם מהדרך בה נוהל הליך ההוכחות בשמה של הנאשמת. לכל אורך ההליך, לרבות במעמד הטיעונים לעונש הוטחו על ידי ב"כ הנאשמת האשמות קשות כלפי הקטינה והוריה. אכן, במסגרת ניהול הגנתה של נאשמת, ניתן ולעיתים אף נצרך לעסוק באישיותה של נפגעת העבירה על מנת לבחון את אמינותה. אך הדרך בה נעשה הדבר במהלך ההליך שבפני, לא הייתה אך ורק עניינית, אלא תוך הטחת ביטויים והטלת האשמות כלפי הקטינה והוריה, גם כאשר הדבר לא נצרך ולא רק במהלך שאלות לאחד העדים ואף במסגרת הטיעונים לעונש.

32. הנאשמת לא נטלה כל אחריות למעשיה. גם לאחר מתן הכרעת הדין, במהלך הטיעונים לעונש, המשיך לטעון בא כוחה בשמה כי לא היה כל פגם במעשיה, "מלבד הודעות שעברו את גבול הטעם הטוב". גם בעת דבריה לבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש לא טרחה הנאשמת להביע ולו מקצת אמפתיה לנזק שנגרם לנאשמת, וודאי שלא נקטה בכל צעד שיש בו על מנת לתקן את תוצאות העבירה אותה ביצעה.

33. לנוכח כל האמור לעיל, הרי שגם לנוכח הנזק שייגרם למשפחתה ובעיקר לילדיה של הנאשמת, יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני הפרטי ולא ניתן למקם את הנאשמת ברף התחתון של מתחם הענישה וודאי שאין כל עילה לסטות ממנו.

34. השיקולים שפורטו לעיל לטובת הנאשמת, ובעיקר הנזק הממשי שייגרם לילדיה, כך גם התקופה בה הייתה מצויה בתנאים מגבילים, יילקחו בחשבון לעניין מיקומה בתוך מתחם הענישה.

35. **אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרה, בין התאריכים 13-21.10.20.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה מהכלא. התנאי יופעל במידה והנאשמת תעבור עבירה מהעבירות המפורטות בפרק י' סימן ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ג. פיצוי לקטינה נפגעת העבירה בכתב אישום זה, בסך 30,000 ₪. הפיצוי ישולם לקטינה באמצעות הוריה, בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה למזכירות, עד לתאריך 1.11.22.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונש המאסר בתאריך 28.8.22 בשעה 8:00 בבית הכלא "נווה תרצה".

הערבויות המצויות בתיק המ"ת ישמשו להבטחת התייצבותה לריצוי העונש.

ניתן נגדה צו עיכוב יציאה מהארץ.

הנאשמת תפקיד את דרכונה בבית המשפט עד ליום 14.7.22 בשעה 12:00.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.